

[Drachmann.]

Indtryk, at man der havde haft nedsat en Kommission, som havde delt sig i et Flertal og et Mindretal, hvilket jo ikke er noget ukendt Fænomen. Flertallet havde opstillet en Toldbyrdeberegning, om hvilken Mindretallet, som omfattede mindst lige saa fremragende Nationaløkonomer som Flertallet, erklærede, at det var det rene Vrøvl. Flertallets Toldbyrdeberegninger er blevet taget op i Danmark og dyrkes bl. a. meget ivrigt af det ærede Medlem Hr. Himmelstrup. Men det er altsaa ikke nogen objektiv, saglig Videnskab, og det er ikke nogen Videnskab, bag hvilken den højt ansete svenske Statistik staar — den officielle svenske Statistik har intet med de svenske Toldbyrdeberegninger at gøre —, og hvis man spørger de Folk fra statistisk Departement — eller Bureau, som det hedder i Stockholm —, der som private Sekretærer har deltaget i dette Arbejde, vil de selv sige, at Toldbyrdeberegningerne udgør kun den ene Side af et Regnskab. Til de 70 Kr. som et Maksimumsbeløb, hvormed det danske Husmandsbudget efter Sigende fordyres af Tolden, svarer nøjagtig samme Beløb paa den anden Side af det nationaløkonomiske Regnskab gennem Skatter, gennem Forhøjelse af Prisen paa den paagældende Virksomheds Produkter, af hele det indenlandske Niveau, gennem Beskæftigelsespolitik, Skattepolitik, alle de positive Sidevirkninger, som Toldbyrden samtidig har; men disse 70 Kr. paa den anden Side af Regnskabet glemmes altid herhjemme. Naar der er en samlet Toldbyrde paa 100 Mill. Kr. for den danske Industri, er der nøjagtig den samme Sum paa den anden Side af Regnskabet som et Plus for dansk Nationaløkonomi, som kommer dem, der efter Sigende skal være tynget af Toldbyrden, til gode i samme Grad. Men for at vise, at jeg ikke tager disse specielle danske Toldbyrdeberegninger saa højtideligt, vil jeg gerne benytte mig af et Udtryk, som den svenske Nationaløkonom, Professor Nils Wohlin har fremsat. Han har tidligere været Formand for det svenske Bondeparti, hvilket bør gøre ham sympatisk i det ærede Medlem Hr. Himmelstrups Øjne, og han har til mig fremsat den Udtalelse, at efter hans Mening var alle disse Toldbyrdeberegninger „nationaløkonomisk Falskneri“. Det var en Udtalelse, han gav mig Lov til at anvende offentligt, og det er mig en Glæde hermed at gøre det.

De Udtalelser, som det ærede Medlem Hr. Himmelstrup til Slutning fremsatte, og hvori han gav Forklaringen paa Venstres

Afstemmingsakrobatik i denne Sag, vil jeg skænke det ærede Medlem.

Dahlgaard: De Forhandlinger, der har været ført i Udvalget angaaende det Lovforslag, der nu er til anden Behandling, har, tror jeg at turde sige, været uden praktisk Interesse. Alle, der har deltaget i dette Udvalgsarbejde, har i Virkeligheden vidst, at der ikke vilde eller skulde komme noget Resultat ud deraf. Forhandlingerne har kun haft en teoretisk Interesse. Det afgørende i hele denne Sag foregik i Fjor Sommer, da det ærede Medlem Hr. Pürschel forløftede sig i Dumping-Udvalget. Efter det, der foregik da, tør man sige, at det foreliggende Lovforslag kun har været en nødvendig Gestus fra det konservative Partis Side uden Realitet.

Selv om der saaledes ikke har fundet nogen Realitetsdrøftelse Sted i Udvalget, er der dog under den rent teoretiske Drøftelse fremkommet et Par Ting af Interesse, som jeg gerne vil berøre. Under Lovforslagets første Behandling blev det klarlagt, at de Toldforhøjelser, som i Henhold til Lovforslagets § 4 skulde kunne paalægges overfor et Land, der giver vanskelige Kaar for dansk Import, ogsaa vilde komme til at træde i Kraft overfor alle andre Lande. Jeg gjorde den Gang opmærksom paa, at derved vilde en saadan Toldpolitik føre til, at man foruden det Land, som Toldforhøjelserne egentlig var rettet mod, ogsaa vilde komme til at ramme Lande, der førte en liberal Toldpolitik overfor Danmark. Heroverfor hævdede det ærede Medlem Hr. Drachmann, at det vilde være let at drage Positioner frem i Toldloven, som alene havde Interesse for det enkelte Land, man ønskede at ramme. Men hvad viser nu de Oplysninger, som er fremkommet i Udvalget? Man tør sikkert sige, at de understreger Rigtigheden af, hvad jeg hævdede ved første Behandling, Medlemmerne vil kunne se det ved at gennemblade Tabel IV i Udvalgets Betænkning. Man vil her se, hvorledes det f. Eks. ikke er muligt ved Toldforhøjelser at ramme nogen Import fra Tyskland af Betydning uden samtidig at ramme andre Lande i stort Omfang og da navnlig England. Ved Siden af alle de andre Argumenter, der kan føres frem mod en Toldpolitik af den Art, som her er foreslaet, viser disse Oplysninger da Umuligheden af denne Form for Toldpolitik. Den Tanke at paalægge store Toldforhøjelser overfor Lande, der behandler os daarligt, hvorved man tillige rammer England, der fører en liberal Toldpolitik